پرچم

عمر فیض اهدا به آن هایی که پرچم مبارزه را به زمین نگذاشته اند

ناشر اندیشه های دموکراتیک خلق افغانستان

918

شماره (۴۱) - دوشنبه ۱۱ حوت ۴۸ - ۲ مارچ ۷۰ - شماره مسلسل (۹۱)

چرا مردم وجریان دموکراتیک

خلق افغانستان باشتراک هزاران نفر در کابل در برابر امپریالیزم امریکا خشم ونفرت خود را ابراز داشتند

در حدود دو ماه قبل در کابل، جریان دموکراتیک خلق افغانستان براساس اراده رزمنده وصلحجویانه خلق کشور در برابر سپیرو اگنیو منادی سیاست «جدید» امپریالیستی امریکا در آسیا، دست به تظاهرات زد. این تظاهرات مسالمت آمیز عده مردم پایتخت به‌پیشآهنگی جریان دموکراتیک خلق افغانستان بعنوان اعتراض علیه سیاست امریکا در شرق میانه وپشتیبانی آن از تجاوز اسرائیل بر حقوق اعراب، بمنظور تقبیح جنگ «پلید» امریکا در ویتنام وقتل عام متعدد اطفال، زنان و پیر مردان ویتنامی توسط عساکر امریکایی، مداخلات آشکار و پنهان امریکا در امور داخلی کشور های بیطرف و توطئه های پیهم سازمان مرکزی استخبارات امریکا بر ضد کشور های بیطرف ووجود پکت ها وپایگاه های تجاوز کار نظامی منجمله پکت های سنتو وسیاتو در همجواری کشورما، صورت گرفت. ولی تظاهرات ضد امپریالیستی جریان دموکراتیک خلق افغانستان مورد خشم و غضب محافل حاکمه افغانستان که همیشه درداخل چوکات تنگ ایدئولوژی ومنافع طبقاتی خود می اندیشند، قضاوت وعمل مینمایند، واقع گردید. در نتیجه تنها چندین تن از رفقای ما، این پرچمداران مبارز و دموکراتیک خلق افغانستان را «بگناه» اشتراک و سازمان دادن تظاهرات ضد سیاست تجاوز کارانه امپریالیزم امریکا بزندان انداختند که تا اکنون بزندان بسر می‌برند.

اعتراض وعکس العمل اخیر افکار عامه جهان علیه سیاست تجاوز کارانه امپریالیزم امریکا وصهیونیزم که‌در ذیل به آنها اشاره می‌گردد، همه نشاندهنده اینحقیقت انکار ناپذیر است که تظاهر، عکس العمل و اعتراض عده اهالی پایتخت کشورما به‌پیشآهنگی‌جریان دموکراتیک خلق افغانستان نه تنها یک حق بلکه‌وظیفه بوده است که بحکم مصالح ملی، منطقوی وبین المللی در برابر امپریالیزم امریکا تبارز داده شد.

- جریان سلاح امریکایی به‌اسرائیل هیچ معنی‌ای جز تشویق متجاوز در ادامه تجاوزش ودشمنی صریح در برابر تمام ملل عربی ندارد:

ناصر در کنفرانس بین المللی هیأت های پارلمانی اظهار داشت: «... مسؤولیت بزرگ آنچه در شرق میانه جریان دارد و آنچه در آینده بوقوع خواهد پیوست بدوش ایالات متحده امریکا و سیاست آن میباشد. ایالات متحده وسایلی را در اختیار اسرائیل می گذارد که توسط آن اعمال جنایتکارانه را مرتکب می شود، آن کشور را از نظر سیاسی و درساحه تبلیغات کمک می نماید. در حالیکه ایالات متحده امریکا ظاهراً طوری‌وانمود میکندکه گویا در راه صلح کار می نماید ولی درحقیقت تمام اعمال آن‌در شرق میانه عکس اینرا باثبات میرساند.

اگر ما راجع به اشتراک ایالات متحده امریکا در تجاوز ۱۹۶۷ شواهد عینی نداشتیم اکنون شواهد عینی کافی در اختیار ماست که نشان میدهد ایالات متحده امریکا ازتجاوز برعلیه ما پشتیبانی میکند و برای ادامه وتکرار آن همه راه هارا هموار می سازد. کافیست که در اینجا از جریان سلاح امریکایی بسوی اسرائیل ذکری بعمل آوریم. اسرائیل بعد از تجاوز جون ۱۹۶۷

(ص ۲)

حقایق وارقامی چند در مورد معادن افغانستان وبهره برداری از آنها :

منابع سرشار طبیعی ما بلا استفاده مانده است (از بیانیه پارلمانی ما)

افغانستان از لحاظ منابع زیرزمینی ومعدنی بطور نسبی غنی می باشد. ولی ازین منابع تاکنون استفاده ای بعمل نیامده است، در حالیکه بخش اساسی مسأله صنعتی کردن کشور مربوط به استفادهٔ وسیع وهمه جانبه از مواد معدنی وزیر زمینی میباشد. زیرا صنایع سنگین عمدتاً بر اساس مواد معدنی میتواند بوجود آید.

برای کسانیکه در مورد افغانستان وعقب ماندگی اقتصادی آن‌مطالعات کافی ندارند تعجب آور خواهد بود بدانند مواد معدنی کشور که از سالیان دراز باینطرف بشکل عنعنوی استخراج میگردد بر سه گونه است: ذغال سنگ، نمک ولاجورد. فهم اینموضوع نیز خالی ازدلچسپی وتعجب نیست که‌تولید مواد معدنی باتمام محدودیت آن ازیکسال تاسال دیگر تقلیل یافته است. چنانکه اگر شاخص آن‌ازسال ۱۹۴۵ تاسال ۱۹۴۷ ملاحظه‌شود بوضاحت میتوان سیر نزولی در استخراج مواد معدنی را ملاحظه کرد.

شاخص (اندکس) تولید مواد معدنی

سال	بدون گاز
۱۳۴۵ (سال اساس)	۱۰۰
۱۳۴۶	۹۰
۱۳۴۷	۷۸

(ص ۲)

نوی اوزور استعمار

-۲-

لیږ راکړه ـ ډیر واخله :

امپریالیستان، دودی په حال کښی هیوادو ته د په اصطلاح مرستی دبخښښ په ترځ کښی، څرنګه چه وینو یوازی دیوی قاعدی پیروی کوی اوهغه داچه حتی الامکان لیږ ورکړی او ډیر واخلی، دادی ځینی عمومی آمار چه د ملګرو ملتو دسازمان پر رسمی خپرونو بناء دی: په ۱۹۵۶ - ۱۹۶۴ کلو کښی مخ پر انکشافه هیوادو ته د خارجی دولتی خالص پانګی جریان په منځنی توګه هر کال په سلو کښی ۸ زیات شوی او د پورو نواو اعتباراتو دبیرته بریاکولو په صورت دپانګی بیرته را ګرځیدنه هر کال په سلو کښی ۱۹ زیاته‌شوی ده.

له ۱۹۵۰ نه تر ۱۹۶۵ په ټولو مخ پر انکشافه هیوادو کښی یوازی دامریکا د متحده ایالاتو مستقیمه پانګه اچونه نه څه دپاسه ۱۱ میلیارده ډالرو اوسودئی ۲۳ میلیارده ډالرو - دودی په حال کښی هیوادو پور هماغسی مخ په زیاتیدو دی. په ۱۹۶۸ کال کښی د دغو هیوادو پور نږدی ۵۰ میلیارده ډالرو ته ورسید. دپورو نو له بابته دور کړی اندازه همدغه راز زیاتوال مومی چه همدا اوس دمرستی له لاری د نوی پانګی دجریان په درو کښی له دوو برخو زیاتیږی دځینو محاسبانو له مخی به د پورو نو له بابته د ور کړی زیاتوالی به دی منجر شی چه تر ۱۹۷۵ کال پوری به دودی به حال کښی هیوادو نه خپل هغه ټول وجوه کوم چه له دولتی اوخصوصی منابعو څخه ئی لاس ته ورځی دسود دبریاکولو او د هغو اعتباراتو د استهلاک لپاره، چه تر پخوائی اخستی دی ولګوی.

که امپریالیستان په دغو ټولو باندی «مرستی» نوم ږدی به دی صورت کښی به نو په کوم شی باندی دلوټ اوچور نوم ږدل کیږی؟ داسی معلومیږی چه دخپلواک شو یو هیوادو لو یه ډله دخپل اقتصادی وروستیه پاته توب له امله لا هماغسی یو لوی باج او خراج پخوانو استعماری هیوادو ته ورکوی.

ددی باج او خراج مجموعی اندازه په اوسنی وخت کښی نه یوازی کم بود نه مومی بلکه حتی په محسوسه توګه مخ پر زیاتیدو روان دی، او دا به دی معنی دی چه ګوا کی امپریالیزم - څرنګه چه بورژوازی ایدئولوګان ادعا کوی - دله منځه تللو په حال کښی ندی.

دغه نتیجه ګیری دهغو جریانانو په واسطه کوم چه دپانګولی په جهانی بازار کښی صورت نیسی، تقویت کیږی.

په دی ټکی یو هیڅ دوه ګران ندی چه دپانګو لی په جهانی بازار کښی د مخ پر انکشافه هیوادو ضرر دامپریالیستی انحصاراتو لپاره عملا اضافی ګټه شمیرله کیږی.

نوی استعمار ګران په جهانی بازارو نو کښی دبیو دسیاست دیو رنګه کولو او دودی په حال کښی هیوادو نه دصنعتی شیانو دواردولو له مقیاسو نو سره دلوبو په ترځ کښی هغه ټول عاید چه استعماری امپریالیزم د استعماری هیوادو د موجودیت په وخت کښی په کلی توګه تر لاسه کاوو، له یوی اضافی اندازی سره یو ځای تر لاسه کوی.

دچاری لار کومه یوه ده؟

ظاهراً د هغو عللو درفع کولو له پاره کوم چه د آزاد شوی هیوادو دوضعی دنا برابری او دامپریالیزم په واسطه ددغو هیوادو د استثمار موجب ګرزی، تر هر څه دمخه د دوی د اقتصادی ټول سازمان‌اساسی تجدید ضروری دی، په اوسنی حال کښی‌په «دریمه نړی» کښی دوقایعو جریان مخصوصاً په همدغه پلوکی پراختیا مومی. دکمونیست او کارګری ګوندو نو دبین‌المللی کنفرانس ګډون کوونکو داسی نظر څرګند کړ:

«دآسیا اوافریقا په اکثره خپلواکه هیوادو کښی داقتصادی وروسته پاتی توب له منځه وړل د مستقل ملی اقتصاد او له جملی د ملی‌صنایعو ایجادول او د خلکو دژوندانه د سطحی لوړول، دسیاسی خپلواکی حاکمیت اوله هغی څخه د دفاع د تحکیم له مسایلو سره یو ځای د اجتماعی ترقی او ددی اساسی مسایل ګرځیدلی دی».

ډیر واقعیتونه ددی څرګندوی دی چه دخپلواکه شویو هیوادو نو ملتونه نږدی زیات نشی کولی له داسی وضعی سره چه ملی شتمنی ئی دخارجی کوپراسیونو او بانکو نو صندوقونو ته جریان ولری سازش وکړای شی.

دوی د امپریالیستی هیوادو نو اقتصادی سیاست د ودی په حال کښی هیوادو نو په باب په قاطع توګه ردوی، او د هغو موسساتو دملی کولو لپاره کومی چه د دوی

(٤ مخ)

مبارزه انتخاباتی در پاکستان

در پاکستان ازاول جنوری قیود بر فعالیت‌های سیاسی برداشته شد. قبل‌از این فیصله حکومت که حزب کمونیست را احتوا نمیکند، آقا محمد یحیی خان رئیس جمهور پاکستان اعلان داشت که‌انتخابات اسامبله ملی (پارلمان) بتاریخ ۵ اکتوبر امسال بعمل خواهد آمد و پارلمان جدید قانون اساسی جدیدی‌برای پاکستان تدوین‌خواهد نمود.

بدینصورت سکوت نسبی و مؤقتی ایکه ازنه ماه باینطرف یعنی بعداز اعلان حکومت نظامی در حیات سیاسی مردم پاکستان بوجودآمده بود رفع گردید.

نسبی بدینجهت که‌احزاب‌سیاسی (به استثنای حزب کمونیست) شکلاً ممنوع قرارداده نشده بود، گرچه فعالیت شان از طرف اداره نظامی‌شدیداً کنترول می گردید. مهمتر اینکه در پاکستان فعالیت‌سیاسی به‌تقریباً سی حزبیکه در آن کشور وجود دارد محدود نمی‌باشد. خلق کارگر پاکستان اکثراً مبارزه بخاطر شرایط بهتر زندگی واصلاحات دموکراتیک را خارج چوکات مبارزه حزبی پیش می‌برد.

ناآرامی عمومی واعتصابات وسیعی که‌در طول سال گذشته در پاکستان رخداده طوریکه واضح نشان میدهد پرابلم‌های جدی اجتماعی واقتصادی ایکه‌علت‌بحران رژیم رئیس جمهور محمد ایوب‌خان گردید هنوز راه‌حل مثبتی برای خود پیدا نه نموده است. هنوز اقتصاد کشور توسط گروپهای نیرومند انحصارات داخلی کنترول‌می‌گردد. موضع‌سرمایه خارجی به‌همان‌اندازه سابق قویست که درگذشته بود.

دهقانان که قاطبه نفوس را تشکیل میدهند همچنان از فقر و فقدان زمین رنج‌میبرند و سطح زندگی بطور عمومی پائین است.

انتخابات عمومی واحیای حکومت پارلمانی یکی‌از خواستهای عمده جنبش دموکراتیک می‌باشد که در طول سال ۱۹۶۸ و آغاز سال ۱۹۶۹ سراسر کشور را فرا گرفته بود. فیصله اداره نظامی برای اجرای انتخابات عمومی بدون شک خواست مردم را برای تغییر در سیستم دولتی و حقوق وسیعتر دموکراتیک در نظر گرفت.

مرحله‌مقدماتی ثبت نام‌رأی‌دهندگان بپایان رسید و ۵۶ ملیون نفر برای رأی‌دادن ثبت گردیدند - ۳۱ ملیون در پاکستان شرقی و ۲۵ ملیون در پاکستان غربی. در ینصورت پاکستان شرقی نسبت به پاکستان غربی نمایندگان بیشتری درپارلمان خواهدداشت.

رفع قیود بر فعالیت‌های سیاسی آغاز مبارزه انتخاباتی را بشارت داد. تقریباً تمام احزاب سیاسی اراده خود را جهت سهم گرفتن در مبارزه انتخاباتی اعلان وپلاتفرم های خود را نشر نمودند. مبصرین پاکستانی ضمن تحلیل از پروگرام های احزاب مذکور، اظهار نظر می‌نمایند که‌دراکثریت پروگرام ها یک وجه مشترک وجود دارد و آن اینست که: پروگرام های مذبور بیشتر جنبه اعلامیه‌وی دارند تا

(ص ٤)

د توجه وړ

(۱) دپښتونستان نیشنل عوامی ګوند دلویه جرګی داعلامیی په باره کی او (۲) دپاچا خان دوینا په باره کی خلورم مخ ته دی مراجعه وشی.

بانک انکشاف زراعتی بشکل یکشرکت سهامی نمیتواند بهزارعین کشور کمک کند

اخیراً اساسنامه بانک «انکشاف زراعتی» بشکل یک شرکت سهامی مختلط دولتی وخصوصی منظور وبمنصه عمل گذاشته شد. سرمایه مجاز بانک ۵۰۰ ملیون افغانی است که‌به پنجصد هزار سهم بانام‌تقسیم گردیده وقیمت هرسند سهم‌یکهزار افغانی می باشد. روزنامه‌هاونشرات دولتی‌که وظیفه دارند بنفع هرعمل حکومت توجیهات وتعبیراتی رابوجود آورند ضمن استقبال ازین تصمیم وتائید آن نوشتند که‌بانک «انکشاف زراعتی» برای آن بشکل یک شرکت سهامی در آمد تا«مردم» درآن سهم فعالتر بگیرند. ولی توضیح اینکه: باخریداری اسهام بانک ازطرف عدهٔ محدودی ازمالکین تسلط ایشان بیش از پیش برین مؤسسه مالی وبر دهقانان زحمتکش کشور قایم تر می‌گردد. درماده نهم اساسنامه‌بانک تذکار گردیده است که‌۵۱ فیصد اسهام را دافغانستان بانک و «۴۹ فیصد باقیمانده اسهام منتشره به اشخاص ذیعلاقه، شخصیت های حکمی ودر مرحله اول به زارعین، انجمن های کوپراتیف زراعتی وبه اشخاص و شرکتهائیکه بفعالیت زراعتی مشغول اند عرضه می گردد» هر طفل مکتبی میتواند بفهمد که‌چه کسانی میتوانند اسهام بانک را خریداری نمایند. (کلمه زارعین که عبارت از زرع‌کنندگان ویادهقانان است، در اساسنامه بانک بجای ملاکین کاملاً ناصحیح استعمال گردیده است).

(ص ۳)

بمناسبت صدمین سالروز تولد لنین

لنین ودوستی افغان - شوروی

بتاریخ ۲۲ - اپریل ۱۹۷۰ صدمین سالگرد تولدی لنین، انسانیکه سراسر جهان با نام وی آشناست، برگزارخواهد شد.

در پانزدهمین دوره اجلاسیه یونسکو که‌در نوامبر ۱۹۶۸ دایر گردیده‌بود دربارهٔ سهم گرفتن یونسکو در تجلیل صدمین سالگره تولدی لنین فیصله نامه‌ای به‌تصویب رسید. این‌فیصله‌نامه‌توسط بیست‌ونه کشور بشمول افغانستان به مجلس پیش شد. این فیصله‌نامه یونسکو گواه اعتراف خدمات بزرگ لنین به بشریت می‌باشد.

انقلاب کبیر سوسیالیستی اکتوبر که‌تغییرات تقریباً بنیادی‌ای‌رادر تمام سیستم مناسبات بین‌المللی وارد نمود، بحران عمیقی را در سیاست خارجی امپریالیستی بوجود آورد واصول صلح وامنیت بین‌المللی، مساوات، دوستی وهمکاری بین ملتها را اعلان نمود.

انکشاف این اصول که اساس سیاست خارجی اتحاد شوروی راتشکیل میدهد‌بانام لنین‌رهبر مردم شوروی ودوست بزرگ ملل شرق ارتباط نزدیک دارد.

لنین پشتیبانی همه جانبه ازمبارزه نجات بخش مردم شرق استعمارزده را یکی ازوظایف عمده دولت شوروی می‌پنداشت.

وی در بیست جون ۱۹۱۹ در جوابات خود در برابر سوالات ژورنالیستهای امریکائی اظهار داشت: «فعالیتهای دولت‌شوروی، درافغانستان، هند ودیگر کشورهای مسلمان خارج روسیه عیناً مانند فعالیتهای مادربین ملتهای متعدد مسلمان ودیگر ملتهای غیر مسلمان درداخل روسیه می‌باشد...، ما تمام سعی ممکن را بعمل می‌آوریم تا به رشد مستقل، آزادهر ملت کمک نمائیم»...

باوجود وضع‌بسیار مغلق و دشوار ریهائیکه دولت شوروی می گذرانید لنین توجه بزرگی به استقرار وانکشاف مناسبات دوستانه بین افغانستان و روسیه شوروی مبذول میداشت.

لنین اعلان استقلال افغانستان را در۱۹۱۹ وتقاضای امیر افغانستانرا برای تأسیس مناسبات نزدیک با مردم روسیه قلباً استقبال نمود. وی درپیام جوابیهٔ‌که‌به‌امیر افغانستان فرستاد می نویسد: «باستقبال از ارادهٔ اعلیحضرت شما راجع به تأسیس مناسبات نزدیک با مردم روسیه از شماخواهش میکنم که یکنفر نماینده رسمی خود را بماسکو تعیین فرمائید وما ازجانب خود ارسال یکنفر نماینده حکومت کارگران و دهقانان را به کابل تجویز می‌نمائیم واز اعلیحضرت شما خواهشمندیم که‌برای داخل شدن بلادرنگ وی‌به افغانستان بتمام مامورین هدایت اعطا فرمائید. استقرار مناسبات دائمی‌دیپلوماتیک بین دوملت بزرگ امکانات وسیعی‌را برای معاونت متقابل بر ضدهرنوع تجاوز غارتگران حقوق دیگران و دارائی‌دیگران بوجود خواهد آورد.»

لنین به هیأت مخصوص افغانی که‌در ۱۹۱۹ به‌ماسکو رفته‌بود توجه زیادی مبذول داشت. اعضای هیأت رادو دفعه‌به حضور پذیرفت‌وباوشان بمذاکره‌پرداخت.

تعلیمات لنین به نماینده شوروی متعین‌دربار افغانستان علاقمندی بزرگ او را برای تحکیم دوستی افغان - شوروی نشان میدهد. در قسمتی ازتعلیمات وزیر خارجه شوروی‌به وزیر مختار شوروی در افغانستان که‌به تصویب‌لنین رسیده بودگفته می‌شود: «سیاست‌ماسیاست صلح وهمکاری‌بین ملتها است. در حاضر، وقتیکه ملتهای از نظر

(ص ۲)

پرچم

د افغانستان د خلک دموکراتیک افکارو خپرونکی

۱۱ حوت ۱۳۴۸

دیوی ګڼی بیه : ۲½ - افغانۍ

نزدهمین کنگره حزب کمونیست فرانسه

حزب کمونیست‌فرانسه نزدهمین کنگره خود را در حومهٔ پاریس‌نانتیر از ۴ - ۸ فبروری دایر کرد. درکنگره ۹۵۰ نماینده بنمایندگی از ۴۵۰۰۰۰ اعضاء حزب ونمایندگان پنجاه‌حزب کمونیست وکارگری و ۹ سازمان جنبش های آزادیبخش ملی و دموکراتیک اشتراک ورزیده بودند.

در جلسات کنگره راپور های عمده توسط ژورژ مارشه، عضودفتر سیاسی حزب کمونیست فرانسه ومنشی کمیته مرکزی واییتن فژون عضو دفتر سیاسی ارائه گردید. نمایندگان اسنادیرا که حزب کمونیست فرانسه را در فعالیت آینده آن رهبری خواهد کرد، باتفاق آرأ تصویب نمودند.

نتایج انتخابات برای مقامات رهبری اعلان گردید، ودر آخرین‌جلسه دعوتنامه ای برای مردم فرانسه تصویب شد. نخستین جلسه پلنوم کمیته مرکزی والدک روشه را بحیث منشی عمومی حزب‌انتخاب کرد ومقام معاونیت منشی عمومی به ژورژمارشه که انتخاب گردید، تفویض شد. همچنین ۱۷ عضو دفتر سیاسی ودو عضو مشورتی انتخاب گردیدند.

جلسات نزدهمین کنگره حزب کمونیست فرانسه با بیانیهٔ ژورژ مارشه معاون منشی عمومی بروز ۸ فبروری‌خاتمه‌یافت. ژورژمارشه‌درضمن مصاحبه با خبرنگار تاس در جواب این سوال که مشخصات عمده کنگره حزب چه بوده است؟ گفت: «اولاً کنگره مامشی روشن عمل برای کمونیست های‌فرانسه درمدتی که‌پیش روی است بوجود آورد. نمایندگان در کنگره وضعی را که توسط‌سلطه انحصارات ایجاد گردیده است مورد ارزیابی قرار دادند...

در قبال چنین وضعی، کنگره اهدافی را طرح کرد که بر طبق آن خلق کارگر فرانسه، تمام ملت‌برای ایجاد وتعقیب راه یک دموکراسی جدید که ما دموکراسی پیشرفته مینامیم، کار نمایند...

کنگره از کمونیست ها خواست، که مبارزه تمام نیرو های دموکراتیک را بر اساس یک پروگرام مشترک عمل، یک پروگرام حکومت مشترک چپ، سازمان وتوسعه دهند...

ثانیاً کنگره مانمایش روشنی از وحدت سالم وواقعی حزب بود. تمام اسناد کنگره باتفاق آراء توسط نمایندگان تصویب گردید... عین همین اتفاق در انتخاب مقامات‌جدید رهبری حزب وهمچنین در مخالفت کنگره در برابر گرایش روزیونیستی روزگرادی موجود بود...

وثالثاً کنگره در پرتو روحیهٔ عالی همبستگی بین المللی پرولتری دایر شد.»

ژورژ مارشه در بارهٔ مسایل‌عمده مورد مذاکره در جلسات کنگره گفت: «مسایلی که مورد بحث و مذاکره قرار گرفت از حیاتی ترین مسایل ۹ ملیون زنان و مردان کارگر فرانسوی، تمام مزدبگیران، توده های دهقانی وعناصر روشنفکر بود ومورد علاقه ایشان واقع شد.

... اشتراک کنندگان در کنگره توجه خویش را به این نکته مبذول داشتند که سیاست حکومت موجود به تسریع تمرکز اقتصاد فرانسه در دست مشتی از سرمایه داران صاحب امتیاز، تعدادچندی گروپ‌های مالی نیرومند که سود های‌هنگفتی بچنگ می آورند، منجر می گردد. ولی در عین زمان اکثریت عظیم‌خلق ما خود را مواجه به وضعی می‌یابند که قدرت خرید ایشان تقلیل می‌یابد وقیمت ها ومالیات ومحصولات‌ارتقا مینماید، در حالیکه در عین زمان از تسهیلات حد اقل برای بهبودشرایط حیات ایشان کاسته میشود.»

ژورژ مارشه گفت نزدهمین‌کنگره حزب کمونیست فرانسه قطعنامه خاصی را بمناسبت تجلیل صدمین سالروز تولد ولادمیر ایلیچ لنین به تصویب رسانیده است. او گفت: «... فعالیت حزب‌کمونیست فرانسه وپروگرام دموکراسی پیشرفته آن راه را بسوی سوسیالیزم باز مینماید.»

ژورژ مارشه‌دراخیر اظهارداشت: «عمده ترین مسأله اینست که تمام تصامیم کنگره، تمام پالیسی حزب ما از ایده های جاودان مارکسیزم- لنینیزم ملهم است وما معتقدیم که وفا داری به پرچم بزرگ لنین‌بهترین اشتراک مان بخاطرهٔ رهبر انقلاب اکتبر خواهد بود.»

در تهران (ایران) به تظاهرات عظیم دست زدند

بروز دو شنبه (۵ حوت) هزاران تهرانی که کاسه صبر شان لبریز شده است، سکوت مرگبار را شکستانده ودست به تظاهرات عظیم زدند. گرچه ظاهراً این مظاهرات به علت گرانی کرایه بسهای شهری صورت گرفته بود، مگر حقیقت معلوم است: فشار وظلم حکومت ایران می‌باشد که به قوت سلاح امریکایی بالای مردم روا میدارند. در حقیقت این‌تظاهرات ضد حکومتی توسط تهرانی ها بود.

دکامی لیسی زده کوونکو اعتصاب

دننګرهار دکامی دولسوالی دمراد علی دلیسی زده کوونکو د هغی لیسی د ځینو ښوونکو دناوړی رویی او دشاګردانو دشکایتو نو او اعتراضاتو په مقابل کښی دلیسی د اداری مقاماتو د بی اعتنائی له کبله د دلوی د میاشتی په دوویشتمه نیټه په اعتصاب لاس پوری کړ. رارسیدلی خبرو نه وائی چه دغه اعتصاب دوام لری او دلیسی اداری تر اوسه پوری د زده کوونکو دشکایتو نو دلری کولو دپاره کوم اقدام نه دی کړی.

خوانندگان محترم پرچم خلق‌مطلع باشند که دو هفته قبل بعلت تصادف روز نشر پرچم با رخصتی‌عمومی و در هفته گذشته بعلت مشکلاتی که در نشر آن بوجود آمد، پرچم نشر شده نتوانست.

دپښتونستان دنیشنل عوامی پارټی

لویه جرګه دیوی اعلامیی په ترڅ کی د «لا به یو کیږو ګنی ورکیږو» ترعنوان لاندی دخپل مشرولی خان دغوښتنی تائید کوی.

نیشنل عوامی پارټی چه په ۱۹۶۸ کال کښی د خان عبد الولی خان په مشر توب دیوه جلا ګوند شکل غوره کړی دی دامپریالیزم، ارتجاع او اتوکراسی په ضد ئی دپاکستان او پښتونستان او بلوچستان دټولو مترقی اودموکراتیکو قوتونو دمبارزی لار ښوونه کړی او کوی، دغه ګوند چه دننه په هیواد کی دپراخو دموکراتیکو اصلاحاتو، د ځمکو د ملکیت دتحدید، صنعتی کولو، داساسی صنایعو د ملی کولو، د صوبو دپاره د داخلی آزادیو، چه د پښتونستان خلکو آزادی دپاره لاره پرانیځی د خلکو دپاره د دموکراتیکو حقوقو اوآزادیو دپارلمانی حکومت دجوړولو، د سیټو او سنټو له تیری کوونکو تړونو څخه د وتلو او له شوروی اتحاد او نورو سوله غوښتونکو هیوادو سره د نږدی دوستانه تعلقاتو دتأسیس دپاره مبارزه کوی.

په دغه وخت کښی چه په ټول هغه هیواد کښی انتخاباتی مبارزی او حزبی فعالیتو نه شروع شوی دی د ښی لاس افراطی ارتجاعی عناصر او عوامفریب ماجرا غوښتونکی قوتونه هڅه کوی چه دخپلو ارتجاعی ضد مترقی مقصدونو دپاره اوضاع خړه پړه کړی، بی نظمی منځ ته راولی او له‌دغی لاری دعمومی‌انتخاباتو د سر ته رسید لو، دپارلمانی نظام دمنځ ته راوستلو، دیو یونټ د ماتیدلو او پخوا نیو صوبو ته د داخلی خود مختاریو مخه ونیسی نو په دغه مناسبت د پښتونستان د نیشنل عوامی ګوند دلویی جرګی له خوا دهغه ګوند دصدر خان عبدالولی خان د اعلان مطالبی دتائید او ملاتړ دپاره تردغه عنوان لاندی چه **«لا به یو کیږو، ګنی ور کیږو»** یوه ابلاغیه خپره کړی ده. په ابلاغیه کښی ویل شویدی چه دالویه جرګه د خپل‌مشر ولی خان داعلان او مطالبی تائید کوی او د خپل وطن هرور ور نه هر څوک چه دی او هر چیر ته چه دی زیری ور کوی چه موږ د ډیر اوږد جدو جهد او بی شمیره قربانیو نه‌پس هغه حق قام (ملت) نه او ټټلوکوم چه‌پیرنګی (دانګریزی امپریالیزم) اوبیا دپیرنګی نه پس مفاد پرستو غصب کړی وو. یو یونټ مات شو او هر سړی د ووټ (رأی) خاوند شو.

اوس موږ د خپلی صوبی مالکان یو او اوس به حکومت زموږ په رایی جوړیږی.

دپښتونستان دنیشنل عوامی پارټی په اعلامیه کښی ویل کیږی چه دیوی شی ډلی په حیث دا زموږ وظیفه وه چه ددی هیواد واک او اختیار مویو ځل بیا له محلاتو (قصرونو) نه راوایست او ستاسو جونګړو ته مو را ورسو لو. اوس ستاسو خوښه چه له دغه واک او اختیار نه د خپلو خدمتګارو په ذریعه د خپل قام (اولس) دښیګړی دپاره کار اخلی او که یی بیا هغو کسانو ته په لاس ورکوی چه درنه بی محلاتو (قصرونو) ته یوسی. اوس موقع ګوتو ته درغلی ده. راځی چه په شریکه ملا وتړو د وطن له سیاست نه دغه مفاد پرست لری کړو او په خپل کور کښی دشیریکی نظام جوړ کړو.

په ابلاغیه کښی ویل کیږی چه «ځینی کسان زموږ په ورور ولی کی انتشار (نفاق او انشعاب) پیدا کوی چیرته د هند کړ او پښتو په نامه، چیرته د پښتون او غیر پښتون په نامه، چیرته دمقامی او مهاجر په نامه چیرته د کفر او اسلام په چغه.. په موږ کښی شکوک او نفرت پیدا کوی ... موږ خپل اولس ته وایو چه د مفاد پرستو په خوله پسی مه ځی، دلته هر څوک چه دی اوهره ژبه چه وائی خوله موږ سره ئی ژوند شریک دی. زموږ ورور دی، او د لته د ژوند حق لری.

جرګی یقین ښکاره کړی دی چه په کوم اخلاص چه دغی جرګی د اتحاد لاس وړاندی کړی دی ټول خلک به ئی په مینه ملاتړ وکړی او په شریکه به په خپل وطن کښی د خپل او لاد له پاره د هوسا او مرفه ژوندانه دجوړ ولو دپاره ملا وتړی.

پاچا خان وویل :

ترهغی پوری چه دملتونو ترمنځ دتشدد اونفرت په ځای مینه او اعتماد پیدا نشی... عام تعلقات هم ښه کیدی نشی.

د پښتونستان ستر ملی‌مشر خان عبدالغفار خان چه زیات له نیمی پیړی ئی د خارجی استعمار، اجتماعی بی عدالتیو او خرافاتو په ضد کلکه او پرله پسی زړور مبارزه کړی ده، دهند او پښتونستان د ملی خپلواکی، آزادی اودموکراسی دپاره ئی د خپل مجاهد ژوند زیاته برخه په زندان، جلاوطنی اومشقت کی تیره کړی ده په هند کښی د څلورو میاشتو له تیر ولو نه وروسته بیرته کابل ته‌راغلی دی. پاچا خان په یوه راډیو ئی وینا کښی د پښتونستان او بلوچستان خلکو ته دلوی اختر په مناسبت وویل: چه د خپل حق د ګټلو دپاره ستاسو په قربانیو باندی ډیر خو شحا لیږم. زه پوهیږم چه‌تاسو دقربانی ورکولو نه‌ان لری خو کله چه ګټه وکړ ی په ځای د دی چه په هغی باندی تاسی او ستاسی بچی آباد شی نورو ته ئی فایده رسولی ده. داځکه په کومو ملتو نو کښی چه ورور ولی او روا داری نه وی او خود غرضی وی نو هغوی [illegible] ستر ګو ړانده شی او له خپل غر[illegible] نه پرته بل څه نه وینی... پا[illegible] خان وویل چه «تاسو خپل تیر ژوند ته وګوری. قربانی تاسو ورکړی دی مصیبتونه تاسو تیر کړل، ملک تاسو آزاد کړی دی نتیجه داشوه چه له پخوا نه‌زیات غلا مان شوی» پاچا خان وویل چه «نن بیا په وطن کښی ددموکراسی چغی‌دی... په دی وخت کښی څوک هنګامی جوړ وی، غلطی پروپاګندی کوی او ګړبړ پیدا کوی داهم هغه کسان دی چه تل ئی دبل دپاره د خپل قوم (ملت) ښښی وهلی دی. تاسو ته پکار دی چه داسی کسانو ته پام وکړی چه بیا درنه ګټلی موقع دلاسه ونه باسی. نو ځکه له‌هنګامو او جګړو نه ځان وساتی ...»

پاچاخان هندوستان ته دخپل سفر په باره کښی وویل: «زه چه افغانستان ته راغلم دهندوستان د خلکو او حکومت له خوا دعوتنامی او جرګی راغلی چه هندوستان ته سفر وکړم ... په آخر کښی دهغوی داصرار له کبله دتیر کال داکتوبر په میاشت کښی هندوستان ته‌لاړم او هلته زما درونډ هر کلی وشو. ده وویل چه زما دسفر په نتیجه کی دمسلمانانو نه ما یوسی او ویره ورکه شوه او په نورو خلکو کښی روا داری پیدا شوه.»

دپښتونستان ستر مشر وویل چه زما دسفر بله نتیجه داوه چه هلته دخدائی خدمتګارو جماعت جوړ شو چه په هغه کښی مسلمانان، هندوان، سکان او عیسائیان شامل شول.

دهند او پاکستان تر مینځ د کانفدریشن د تاسیس په باره کښی پاچا خان وویل «تر هغی پوری چه دقومونو (ملتونو) تر منځ دتشدد او نفرت په ځای مینه او اعتماد پیدا نشی ترهغی کانفدریشن خو پریږده چه عام تعلقات هم ښه کیدلی نشی.»

(له لومړی مخ څخه)

نوی اوزور استعمار

په خاورو کښی موقعیت لری مګر په خارجی پانګه لرونکو پوری تعلق‌لری دلازمه اقداماتو اجراء کول غواړی، په ټوله لاتینه امریکا او له جملی په پیروکی وروستنی وقایع د داسی هیلو او اقداماتو انعکاس دی.

نږدی یو کال دمخه دپیرو په هیواد ددولتی مقاماتو په‌وسیله د (انترنیشنل پترولیوم) په نامه د شمالی امریکا دشرکت دمالونو مصادره کیدلو، ددی قاری دټولو هیوادو نو په ټولنو کښی او باید وویل شی چه نه یوازی دلاتینی امریکا په هیوادو کښی پراخ انعکاس وموند.

دبانکی چارو د ملی کولو په مورد کښی د هند تصمیم په ټوله آسیا کښی او د آسیا له حدودو څخه د باندی دستر عکس العمل موجب وګرزید.

په اوسنی وخت کښی نو بنیاده ملی هیوادو نو د اقتصادی خپلواکی لپاره په مبارزه کښی مشخص تجارب را غونډ کړیدی. څرګنده ده چه دغه تجارب لا تر اوسه کافی ندی، اوس دکار یوازی شروع ده، د «دریمی نړی» خلک ددغه ټکی پوره درک کولی شی چه د اقتصادی خپلواکی په لاره کښی دمبارزه، یوه اوږده، سرسخته اوشدیده مبارزه ده اجتناب نه کیدونکی جګړی په مخکښی دی، مګر په دغو جګړوکی بری دنویو قوتونو، د سولی او ترقی دقوتونو ملګری دی.

(پای)

(از ص اول)

مبارزه انتخاباتی در پاکستان

مشخص. بهرصورت احزابیکه قانوناً فعالیت مینمایند بطورکلی به‌دوگروه تقسیم میشوند. یک‌گروه وفاداری خود را بسوسیالیزم، دربسیاری حالات به سوسیالیزم «دموکراتیک» وحتی سوسیالیزم «اسلامی» اعلان میدارند. گروپ دیگر احزاب از تاجران بزرگ، ملاکان فئودال وگروه‌های مذهبی نمایندگی‌مینمایند که‌مخالف هرنوع تغییرات مترقی می‌باشند.

گرچه‌در پاکستان بیش از سی حزب رسماً رجسترشده وجوددارد، اما از جمله تنها هشت یاده‌آن بمفهوم کامل کلمه حزب گفته‌شده میتوانند. متباقی گروپهای کوچکی میباشند وبعضی از آنها محض همراهان (آنتوراژ) این یا آن سیاستمدار حرفوی هستند. ژورنالیستهای خارجی و پاکستانی میگویند که بسیاری از این سیاستمداران نه برای ایدئولوژی ونه برای اهداف اعلان‌شده اهمیت قایل اند. از آنجائیکه آنها اوضاع حاضراً مغشوش را مغشوش تر میسازند، آله دست نیرو های دست راستی میباشند.

آرایش واقعی نیرو ها چگونه است؟ احزاب چپ وچپ‌مرکز در راه دموکراسی، بخاطرخودمختاری مناطق ونواحی مختلف ملی، برای اصلاحات ارضی وملی کردن‌صنایع اساسی، برای ارتقای بیشتر سطح زندگی مبارزه میکنند. نیروهای مترقی و دموکراتیک که اجازه فعالیت قانونی دارند توسط نیشنل عوامی (خلق) پارتی در تحت ریاست عبدالولیخان رهبری میشوند. نیشنل عوامی پارتی بحیث یک حزب‌مستقل‌درسال ۱۹۶۸ بوجود آمده واز اصلاحات وسیع وپیگیر دموکراتیک، تحدید ملکیت ارضی، صنعتی ساختن وخودمختاری برای مناطق ملی طرفداری مینماید. این حزب برون شدن‌پاکستان را از پیمانهای نظامی سنتو و سیاتو تقاضا نموده خواهان دوستی وهمکاری نزدیکتر با اتحاد شوروی می‌باشد.

یکی ازمتنفذ ترین احزاب، عوامی لیگ بسر کردگی شیخ مجیب‌الرحمن میباشد. این حزب از بورژوازی ملی بنگالی، روشنفکران وبخشهای متوسط دارای افکار دموکراتیک پاکستان شرقی نمایندگی میکند. خواست عمده آن خود مختاری وسیع سیاسی واقتصادی برای پاکستان شرقی‌می‌باشد. لیگ در سیاست خارجی طرفدار برون‌شدن‌پاکستان ازسنتو وسیاتو وتأسیس مناسبات دوستانه با تمام کشورها می‌باشد.

در کامپ دست راستی فعالترین سازمان حزب جماعت اسلامی است که‌از ارتجاعی ترین بخش بورژوازی ملاکان، مؤسسات وسوداگران نمایندگی مینماید. این‌حزب‌بااستفاده ازنارضایتی های‌مردم دربرابر رژیم سابق‌باوجود شوونیزم افراطی و بیحوصلگی در برابر هرآنچه مترقیست قواره قهرمان منافع مردم را بخود گرفته است.

مقصد عمده سیاسی جماعت‌اسلامی اینست که‌عقیده تعصب آمیز را در دگمهای قرون وسطائی داخل سازد و تنفر شدید رانه تنها در برابر سوسیالیزم بلکه تمام اندیشه های دموکراتیک بوجود آورد. رهبران این حزب طالب «جنگ مقدس» برضد کمونیزم وتشدد جسمانی دربرابر رهبران مترقی، دموکراتیک میباشند.

قابل تذکراست که‌جماعت اسلامی توسط انتی - کمونیست های امریکائی پشتیبانی می گردد. در حالیکه بلند گوهای نیرومند در مساجد همبستگی بابرادران‌اسلامی در شرق میانه رادرخواست‌مینمایند، رهبران‌این حزب‌باحامیان امریکائی وتجاوز کاران‌اسرائیل‌طرح دوستی میریزند.

نیروهای مترقی پاکستانی از خطر یکه عناصر ارتجاعی دست راستی بوجود آورده‌اند، آگاهی دارند و اتحاد تمام نیروهای‌مترقی، دموکراتیک وضدامپریالیستی را در کشور تقاضا مینمایند. آنها میدانند که تجربه نشان داده است، چنین اتحاد با منافع فوری و طویل‌المدت پاکستان مطابقت‌دارد. افکار عامه پاکستان تعجب میکنند‌که چرا فیصله حکومت راجع بر فع قیود بر فعالیت سیاسی شامل حال حزب کمونیست نیست. برای قانونی شدن حزب کمونیست‌تقاضای روزافزون وجود دارد. باید بخاطر آورد که فعالیت حزب کمونیست درسال ۱۹۵۴ از طرف حکومتی غیر قانونی اعلام گردید‌که سیاست آن خسارهٔ بزرگ‌اقتصادی ومعنوی به کشور رساند (پس ازآن بود که پاکستان ابتدا به پیمان سیاتو وبعدا به پیمان سنتو داخل شد). شورای لاهور نیشنل عوامی پارتی ورهبران برجسته اتحاد به کارگران اعاده حقوق حزب کمونیست را تقاضا نمود.

حقیقت امراینست که‌امروز پاکستان بسوی سیستم پارلمانی پیش میرود منافع توده‌ها بدون اشتراک کمونیست ها بطور کامل تأمین شده نمی‌تواند.

مبارزه انتخاباتی فقط‌آغازمیگردد وتاانتخابات هشت ماه دیگر باقی مانده است. آمادگیها، مبارزه‌حادی را بین نیروهای سیاسی و اجتماعی کشور نشان میدهد، زیرا نه تنها سیستم مشروطیت پاکستان‌بلکه سیاست آینده آن وابسته به نتیجه این مبارزه می‌باشد.

(ازنیوتایمز)

پرچم

صاحب امتیاز: سلیمان لایق — مدیر مسئول: میراکبر خیبر

آدرس: محمدجان خان وات — تلفون: ۲۳۱۶۴

مطبعه دولتی

(از ص اول)

لنین ودوستی افغان-شوروی

اقتصادی بسیار عقب مانده شرق از ستم اقتصادی خارجی بطرز دردناکی رنج میبرند ، روسیه شوروی سوسیالستی برای آنها دوست طبیعی میباشد .سیاست ما در شرق تجاوز کارانه نیست ، سیاست صلح و دوستی میباشد .. دوستی مستلزم معاونت متقابل است ، و بتاسی از آرزوی ما برای پیشبرد حد ممکن رشد وشگوفانی کشور دوست افغانی حاضریم آن کشور را تا جائیکه در توان ما است هر نوع کمک نمائیم »

نخستین معاهده دوستی ایکه بعداز اعلان استقلال از طرف افغانستان بامضاء رسید معاهده با روسیه شوروی بود . لنین درطرح وامضای این معاهده سهم فوری گرفت .معاهده ۱۹۲۱ دوستی واحساسات مهربانانه متقابل راکه درمناسبات بین کشورهای ماتعمیل گردید تحکیم بخشید .

لنین طی یاد داشتی به امیر افغانستان دربارهٔ امضای این معاهده و تصویب آن از طرف قوهٔ مقننه روسیه شوروی می نویسد « اطمینان داریم که صمیمی ترین آرزوی ما تحقق خواهد یافت و روسیه برای همیشه نخستین دوست دولت عالیه افغانستان بخیرهردو ملت باقی خواهد ماند »

امروز دوستی افغانستان -شوروی ریشه عمیق دارد، که از تاریخ نیم قرن پیش مناسبات افغان - شوروی آغاز میگردد. گرچه از نظر تاریخی پنجاه سال زمان بسیار طولانی نیست

امامیتوان فهمید که دوستی افغان شوروی تا چه اندازه مفید وثمر بخش میباشد. نسلهای موجود و آینده به لنین ومبارزان قهرمان راه استقلال افغانستان وبه شایستگی آنها در تعیین چنین راه انکشاف مناسبات بین خلقهای مان که امروز مناسبات دوستی عنعنوی پنداشته میشود همیشه احترام خواهد کرد.

(آ ، پی، ان)

زمین وقانون

شالوده سیستم سوسیالیستی کشاورزی کشور شوروی برفرمان سال ۱۹۱۷ لنین درباره زمین استواراست .

زمین- موهبت پرارزش طبیعت باید بخدمت ورفاه وآسایش همه مردم گمارده شود. این اصل لنینی که باپیروزی انقلاب کبیر سوسیالیستی اکتوبر سال ۱۹۱۷ اعلام شد ، درمبنای قانون اصلاحات ارضی شوروی قرار گرفت .

چهل درصد تمام زمینهای مزروعی روسیه تزاری (قریب ۱۵۲ ملیون هکتار) بملاکان و کلیساها وخاندان تزار تعلق داشت .این بهترین زمین های مرغوب و حاصلخیز بود . بقیه زمینها در مالکیت ملیونها دهقان خرده مالک وبی بضاعت قرار داشت. حکومت تزاری باتمام قواء ازسیاست اقتصادی وسیاسی ملاکان درکشور حمایت می کرد ودهقانانی را که به خاطر زمین قیام میکردند بشدت سر کوب میشمود .انقلاب بورژوا -دموکراتیک روسیه (فبروری ۱۹۵۷) در مسألهٔ ارضی هیچ تغییر مهمی بوجود نیاورد .

وضع روستاها فقط بعداز انقلاب اکتوبر (سال ۱۹۱۷) از بیخ و بن دگرگون شد و آرزوی دیرین ملیونها دهقان ستمدیده تحقق یافت.

درتاریخ هشت نومبر سال ۱۹۱۷ دومین کنگره شوراهای سرا سر روسیه فرمان مربوط به زمین را تصویب نمود . متن فرمان بهابتکار شخص و ، ای . لنین وباشرکت بلاواسطه او تنظیم شده بود .

هنگام تنظیم این سند ، طرح پیشنهادی دهقانان دربارهٔ زمین مرکب از ۲۴۲ فقره پیشنهاد که از نواحی مختلف رسیده بود ، مبنای کار قرار داده شد .

براساس فرمان لنین دربارهٔ اراضی ملاکان و زمینهای کلیساها واملاک ... با تمام مستغلات و بناها ووسایل تولید مصادره شد و کلیه زمینها ملی اعلام گردید .بعبارت دیگر مالکیت خصوصی بر زمین ملغی شد واراضی مصادره شده بلا عوض دراختیار زارعین گذارده شد .

واحدهای زراعتی نمونه وکشتزار های نباتات وباغات و تاکستانها وقلمستانها و گلخانه‌ها مشمول لایحه انتقال اراضی بدهقانان نشدند و منحصراً برای استفاده در اختیار دولت یا شرکتهای تعاونی روستائی در آمدند ، علاه برین ، مؤسسات پرورش اسپ ومؤسسات دولتی و خصوصی اصلاح نژاد دام ها نیز فقط به دولت واگذار شدند، برپایه این قبیل اقتصادیات و مؤسسات تاسیس نخستین اقتصادیات روستائی دولتی (ساوخوزها) وهمچنین اولین شرکتهای تعاونی تولید روستائی (کلخوزها) شروع شد .

طبق فرمان ، خرید و فروش زمین وهرگونه معاملات ملکی قدغن اعلام شد ،در نتیجه این فرمان ،زارعین از پرداخت بهره مالکانه و همچنین پرداخت قیمت باز خرید زمین معاف شدند .

بدین شکل در کشور شوروی کلیه اشکال استثمار در روستاها ریشه کن گردید و شالوده پیشرفت تولید زراعتی در راه سوسیالیستی نهاده شد .

فرمان مربوط به زمین با قانون سوسیالیستی شدن زمینها (مصوب ۱۹ فبروری سال ۱۹۱۸) بسط و تکامل یافت ، دراین قانون اصول تقسیم یکسان زمینهای مزروعی بین زحمتکشان تعیین گردید، آزادی عمل زحمتکشان روستاها درانتخاب اشکال زراعت تصریح شد ،سازمانهای مرکزی ومحلی مؤظف شدند نه تنها زمینهای مزروعی را عادلانه تقسیم کنند بلکه به توسعه کلخوزها هم کمک نمایند .

ملی شدن اراضی امکانات مطلوبی جهت انتقال اقتصادیات کوچک روستائی به اقتصادیات بزرگ اشتراکی فراهم آورد، اگر درسال ۱۹۱۸ فقط یك در صد تعداد کل مزارع انفرادی در شرکت های تعاون تولیدی متحد شده بودند در آستانه پنجاه سالگی حکومت شوروی (سال ۱۹۶۷ این رقم به ۹۹ر۹۹ درصد رسید .

حالیه در کشور شوروی بیش از ۳۷ هزار کلخوز وجود دارد .

انتقال به اقتصادیات روستائی بزرگ سوسیالیستی به معنای چرخش کامل در روابط اقتصادی ودر تمام شئوون زندگی دهقانان بود. درنتیجه اشتراکی شدن کامل تولید زراعتی آخرین طبقه استثمارگر یعنی دهقانان متمول درروستاها از بین رفتند.

۱۴ فبروری سال ۱۹۱۹ فرمان مربوط به اصول سوسیالیستی بهره برداری از زمین وطرق انتقال به زراعت سوسیالیستی صادرشد. در فرمان هدف ها ووظایف زراعتی سوسیالیستی تعیین گردید . روز بعد و . ای لنین فرمان مربوط به تأسیس اقتصادیات شوروی راامضاء نمود. این لوایح قانونی مبنائی برای تأسیس اقتصادیات دولتی بزرگ - گردید. در آستانه سال ۱۹۶۷ تعداد ساوخوز ها در نواحی روستائی بیش از ۱۲ هزار رسید .

بس از پایان جنگ داخلی و مبارزه مردم شوروی علیه اخلالگران اجنبی (۱۹۱۷ - ۱۹۲۱) مساله تنظیم قوانین ارضی به صورت یك سیستم واحد، ضرورت کسب میکرد به همین مناسبت در اکتوبر سال ۱۹۲۲ مجموعه قوانین ارضی جمهوری فدراتیو روسیه شوروی ومرکب از مواد اساسی وسه بخش : استفاده از زمین برای کار های تولیدی ، زمینهای شهری واراضی دولتی و اصول انتفاع از زمین و کوچ کردن تصویب شد .

مجموعه قوانین مشابهی در جمهوریهای متحده دیگر نیز تصویب گردید .

در مجموعه قوانین ارضی هر کدام از جمهوریها تصریح میشد که حق مالکیت به زمین برای زراعت به کلیه اتباع کشور شوروی در صورت تمایل به کشت وزرع با کار خود ،صرف نظر از تفاوت جنسی و وملی معتقدات مذهبی واگذار میگردد، بعد برای استفاده ازاراضی کلخوزها وساوخوزها مقررات معینی وضع شد .

پس از تأسیس اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی و تصویب قانون اساسی [illegible] شوروی تعیین مبانی [illegible] و بهره برداری از زمین وهمچنین [illegible] برداری از ذخایر درون زمین وجنگل ها و آبها در سر تاسر اراضی کشور شوروی به صلاحیت دولت اتحاد شوروی واگذار شد . درنخستین قانون مصوب برای سر تا سر اتحاد شوروی - حق تقدم کلخوز ها در استفاده از هر گونه اراضی جهت تولید کشاورزی رسما اعلام گردید و ضمنا نقش مهم ساوخوز نیز خاطر نشان شد . بدین ترتیب سیاست دولت در مورد زراعت دستجمعی و اشتراکی در قانون منعکس گردید .

در شرایط پیروزی نظام کلخوزی در اتحاد شوروی ، کلخوز ها و ساوخوزها به صورت استفاده کنندگان اصلی زمینهای مزروعی در آمدند .

زمان میگذشت . مردم شوروی اقتصاد عقب مانده کشور را به صورت اقتصاد توسعه یافته در آوردند . کشور عقب مانده حتی به کشور صنعتی و کشاورزی مبدل شد .

مرحله جدید ساختمان جامعه سوسیالیستی ایجاب میکرد که بهره برداری از زمین شکل بهتری کسب نماید. در سال ۱۹۶۸ طرح اصول جدید قانون ارضی اتحاد شوروی و جمهوریهای متحده با شرکت نمایندگان وزارت خانه ها وادارات وهمچنین دانشمندان تنظیم شد. شورای عالی اتحاد شوروی بعد از پایان اظهار نظر وسیع اهالی کشور پیرامون این طرح در جلسات ودر جراید طرح اساسنامه را در اجلاسیه خود مورد بررسی قرار داد ودر دسمبر ۱۹۶۸ تصویب نمود.

اساسنامه قانون ارضی کما کان مبتنی بر آنست که زمین مالکیت دولتی بوده و به عبارت دیگر مال عموم مردم است .اراضی کشور مجموعه واحدی را تشکیل داده و بلاعوض برای بهره برداری دراختیار کلخوزها و ساوخوزها و دیگر مؤسسات کشاورزی و دولتی و شرکتهای تعاونی و سازمانهای اجتماعی وادارات وهمچنین مردم زحمتکش اتحاد شوروی گذاشته میشود .

حق استفاده از زمین با قانون تضمین شده .

هدف از تغییرات اساسی که درقانون ارضی داده شده آنست که تمام زمینها بطور صحیح ومعقول مورد استفاده قرار گیرند و اشخاصیکه از زمین استفاده میکنند در قبال بالابردن حاصلخیزی زمین وجلوگیری از خرابی وریزش و شور شدن واز قوت افتادن زمین وغیره احساس مسئولیت نمایند .

بین فرمان لنین در باره زمین و اساسنامه قانون ارضی مصوب سال ۱۹۶۸ فاصله تاریخی بزرگی وجود دارد ولی میان اینو پیوند ناگسستنی برقرار است. شالوده قوانین ارضی کشور بر فرمان لنین در باره زمین واین اندیشه لنین مبتنی است : «زمین باید به خدمت رفاه همه مردم گمارده شود .»

«ترجمه»

(بقیه از صفحه اول)

منابع سرشار طبیعی مابلا استفاده مانده است

ضمن ارائه ارقام بالادر نشریه وزارت پلان (پیشرفت پلان وتحلیل اوضاع اقتصادی - سال ۱۳۴۷) -چنین اعتراف صورت می گیرد - «.. سیر ارتقای اندکس عمومی تولیدات معادن .. باوجود شمول گاز بحیث یك تولید جدید ومهم ازسال ۱۳۴۲-۱۳۴۵ بسیار ناچیز بوده وبعد از آن تولیدات بامقایسه سال ۱۳۴۵ تقلیل یافته است.»

ارقام فوق نمیتواند تصویر کلی یرادربارهٔ مقدار استخراج مواد معدنی زیکسال تا سال دیگر ارائه نماید. برای اینکه بطور مشخص ملاحظه شود که طی چندسال اخیر چه مقدار قلیل مواد معدنی (نمك ،ذغال سنگ ولاجورد)استخراج گردیده است ارقام مربوط رازیلا نقل مینمائیم.

مقدار تولید مواد معدنی

سال	نمک (بهزارتن)	ذغال سنگ (بهزارتن)	لاجورد (بهزاد کیلو گرام)
۱۳۴۲	۳۶ر۷	۹۹ر۲	۱۰ر۸
۱۳۴۳	۲۹ر۵	۱۱۲ر۷	۰ر۵
۱۳۴۴	۳۸ر۱	۱۴۴	۶ر۸
۱۳۴۵	۷ر۳۸	۱۶۱ر۶	۳ر۱۰
۱۳۴۶	۳ر۳۱	۱۵۱	۵ر۵
۱۳۴۷	۴۰ر۸	۱۲۴ر۸	-

مقدار استخراج نمك طی چندین سال تقریبا به یکسطح باقی مانده در حالیکه مسلما ضرورت بیشترگردیده است (نحوهٔ استخراج نمك خیلی ابتدائی بسان قرون عتیقه باقی مانده است). البته درین شکی نیست که مقادیری بمراتب بیشتر ازآنچه رسما راپور داده میشود - استخراج گردیده و بفروش رسانیده میشود واز ینطریق مبالغ گزافی در هریك ازمعادن نمك اختلاس میگردد وروی همین ملحوظ است که کرسی آمریت هریك از معادن برای خود «سر قلفی» دارد

ذغال سنگ بطور کلی بهمان طریق ووسایل بسیار ابتدایی ازطریق استثمار شدید معدنچیان مخلوط بامواد اجنبی استخراج می گردد. محدودیت مقدار استخراج ذغال سنگ وباقی ماندن آن کم و بیش به یکسطح معین طی چندین سال خود گواه برین است که منجمله در چندین سال در صنایع ودر امور تولیدی ذغال سنگ مورد استفاده قرار نگرفته است .

لاجورد افغانستان که ماده قیمتی ونادر است، بازار فروش آن در سال های اخیر بنا برسر ازیر شدن مقادیر زیاد بطور قاچاق به کساد و رکود کامل مواجه شده است و به همین جهت است که مقدار استخراج آن بطور رسمی خیلی پائین آمده ، به دلیل آنکه از طرف مقامات مربوط ادعا می گردد «نسبت موجودیت بعضی احجار اجنبی در تولیدات لاجورد تنزیل رخ داده است .»

مسأله تفحص و سروی معادن افغانستان تاچند سال قبل اصلا مطرح نبود تا اینکه در آغاز پلان دوم در اثر کمکهای تخنیکی و اقتصادی اتحاد شوروی ، سروی معادن کشور بشکل علمی آن آغاز گردید وعلی رغم کار شکنی ها تاحال کار های درزمینه انجام گردیده است ولی اکنون مساله عمده که عبارت از بهره برداری از معادن وذخایر زیر زمینی تثبیت شده باشد مطرح می باشد که حکومت افغانستان درین زمینه تعلل میورزد و هیچ اقدام مؤثر و عملی زا به بهانه های گوناگون و پیش کشیدن دلایل ناصحیح اتخاذ نکرده است . معدن بزرگ آهن حاجی گك که دارای ذخایر تثبیت شدهٔ بسیار عظیم و دارای بهترین نوع آهن بافیصدی های بلند می باشد تاکنون بلا استفاده مانده است.

درمورد ایجاد کار خانه ذوب آهن درافغانستان هر گونه کار شکنی صورت می گیرد. دلایل بی پایه برد پیشنهاد تاسیس ذوب آهن درافغانستان چه از طرف مشاوران صاحب غرض کشور های امپریالیستی وچه ازطرف اقتصاد دانان غرب زده کشور ما ارائه می گردد .

حکومت افغانستان بخصوص درزمینه ایجاد ذوب آهن به «مشوره های» متخصصین کشور های غربی وپیروان داخلی آنان توجه مینماید وراپور های غرض آلود آنها رابرای عدم ایجاد دستگاه ذوب آهن بهانه قرار میدهد . همچنین تلاشهای صورت گرفته است وصورت می گیرد که با صطلاح «کمك» و باسرمایه گذاری های کشور های- امپریالیستی برای این امر جلب گردد. ولی حقایق سر سخت موید آنست که کشور های امپریالیستی بخصوص در مورد تأسیس کار خانه ذوب آهن وایجاد صنایع سنگین «حساسیت» نشان میدهند .

کشور های امپریالیستی بیش از ۳۰ سال به بهانه های مختلف ایجاد ذوب آهن وصنایع انجنیری را در ایران به تعویق انداختند وحاضر نگردیدند که در برابر بزرگترین امتیازات اقدام به تاسیس ذوب آهن در آنکشور بنمایند تا اینکه کشور اتحاد شوروی باین خواست اساسی ، مبرم و دیرینه خلق ایران پاسخ مثبت داد . درمورد کار خانه عظیم ذوب آهن هند در پوکارو که طرح ساختمان آن در پلان پنجساله سوم ریخته شده بود از طرف انحصارات امپریالیستی موانع زیادی ایجاد گردید . در پاره ساختمان این فابریکه مذاکرات با کشور های امپریالستی نزدیك به چهار سال رادربر گرفت یعنی از اخیر سال ۱۹۶۳ تا وقتیکه دولت هند دیگر از مذاکره دست کرفت و بغرض دریافت کمك به اتحاد شوروی مراجعه کرد . همچنان تقریبا ۱۴ - سال میشود که انحصارات امپریالیستی برای تادیه قرضه بغرض ساختمان کار خانه ذوب آهن به پاکستان خود داری مینماید. زیراکه از چهار بخش سه بخش واردات فلزات سیاه مورد ضرورت پاکستان به تنهایی بوسیله انحصارات امریکایی تهیه می گردد. چنانکه روزنامه «پاکستان تایمز» در وقت آن ضمن محکوم کردن این تکنیک ابستر کیسو نیستی انحصار گران چنین نوشت :

«ما باید این مطلب را درك نمائیم که غرب برای ما صنایع سنگین ایجاد نمی نماید، حتی وعده هم اگر بدهد فقط برای اینمنظور است که ایجاد کارخانه های ذوب آهن و ماشین سازی ما را به تأخیر اندازد .»

حقایق نشان میدهد که کشورهای امپریالیستی تلاش میورزند که مانع ایجاد صنایع ملی کشورهای درحال رشد گردند ویا لااقل آنرا بتاخیر اندازند واین امری مسلم است که سرمایه گذاری های انحصارات امپریالیستی نمیتواند نقش مؤثر درحل پرابلم های اقتصادی کشور های کم رشد ایفاء کند.

باید متذکر شد که اخیرا تمایلاتی بمشاهده میرسد تازمینه برای رسوخ اقتصادی کشور های «جدیده» امپریالیستی در افغانستان فراهم گردد .ولی کوشش های هیات حاکمه افغانستان برای جلب «کمك» و سرمایه گذاری های خصوصی کشورهای امپریالیستی منجمله جاپان و فرانسه برای استخراج و پروسس مواد معدنی در کشور ما ذوقی بیش نیست واگر هم این کشورها حاضر به انجام چنین امری گردند باطمینان میتوان گفت که بقصد غارتگری ونفوذ استعمار نوین خواهد بود ونمیتواند نقش مؤثر در رشد اقتصادی افغانستان داشته باشد .

اکنون که تا حدودی در زمینه کشف وتثبیت ذخایر زیر زمینی افغانستان بکمك اتحاد شوروی تسهیلاتی جهت بهره برداری از آنها فراهم گردیده است، نظریاتی از طرف هواداران امپریالیزم سرمایه داری ارائه میگردد تا ازین تسهیلات بوسیله سرمایه های غارتگر امپریالیستی وسرمایه گذاری های خصوصی استفاده گردد واین نظراتی است ضد منافع ومصالح خلق افغانستان .

درمورد استخراج وبهره برداری ازمعادن کشور مشکلات عدیده ای پیش کشیده میشود ، در حالیکه دربرخی ازمعادن افغانستان چندین قرن قبل کار استخراجی و بهره برداری بعمل آمده است .چنانکه درساحهٔ کندلان که وجود معادن مس وطلا پیشبینی گردیده است ، صوف ها و نشانه های متعددی وجوددارد که از کار استخراجی در معادن مذکور در صدها و شاید هم هزاران سال قبل نمایندگی مینماید.

لهذا منافع خلق افغانستان حکم مینماید که باید از طریق توسعه پس انداز داخلی و بسیج آن در امر بهره برداری ازمعادن ومنابع سرشار تحت الارضی افغانستان وجلب مساعدت ها وکمکهای بیشائبه اقتصادی وفنی کشورهای صلحدوست بخصوص اتحاد شوروی برای اینمنظور ،جهت رشداقتصادی کشور وایجاد یك اقتصاد ملی مستقل وتوانا گامهای مؤثر برداشته شود . ولی حکومتهای افغانستان از عهده اینکار برآمده نمیتوانند واین کار با حکومت دموکراتیك وترقیخواه است واما بهر حال این مساله جدا تذکار می گردد که بهره برداری از معادن افغانستان بغرض ایجاد صنایع وبخصوص صنایع سنگین چون ذوب فلزات سیاه وهمچنین استخراج وتصفیه واستفاده ازنفت وگاز بایدجزء بخش عامه اقتصاد باشد . هر گونه تلاش درین زمینه که سرمایه های غارتگر امپریالیستی وسرمایه های خصوصی دخیل گردد نه عملی است ونه قابل تحمل برای خلق افغانستان.

(از ص اول)

چرا جریان دموکراتیک خلق افغانستان ...

نیازمند به اسلحه [illegible] بسیار نیرو مند بود . در حالیکه ما بعد از ۱۹۶۷ شدیدا به آن نیازمند بودیم. تمام اسلحه ما تخریب شده [illegible] ما اولا برای دفاع از خود وثانیا برای دفاع از سر زمین های اشغال شده خود به اسلحه ضرورت داشتیم . ولی اسلحه امریکا بی صرف روی این بهانه که ما از اتحاد شوروی اسلحه در یافت می داریم بسوی اسرائیل جریان پیدا کرد . اگر اینرا بعد از بین بردن آثار تجاوز وبعد از تخلیه قوای اشغالگر بر اساس فیصله نومبر ۱۹۶۷ میگفتند حاضر بودیم آنرا بپذیریم . مگر جریان اسلحه امریکایی بسوی اسرائیل آنهم در حالیکه فلسطین واراضی متعلق به سه دولت مستقل عربی در تحت اشغال آن میباشد هیچ معنی جز طرفداری کامل وخلاف تمام اصول از اسرائیل را داشته نمیتواند و هیچ مفهومی جز تشویق متجاوز در ادامه تجاوز و دشمنی صریح در برابر تمام ملل عرب را ندارد . . .»

- پیام نکسن به رهبران صهیونی امریکا بمثابه اعلان جنگ در برابر تمام اعراب میباشد:

روز نامه بغداد آزرور در تبصرهٔ سیاسی خود مینویسد که پیام نکسن به اجتماع رهبران صهیونی امریکا که در آن اعطای اسلحه بیشتر به اسرائیل وعده داده شده است از طرف مبصرین بمثابه اعلان جنگ ایالات متحده امریکا بر ضد اعراب تلقی می شود . زیرا صدور چنین پیغام بخصوص در اینوقت که اسرائیل فعالیت های نظامی خود را بر ضد کشور های همجوارخویش شدت و توسعه می دهد معنی آنرا دارد که واشنگتن نمی خواهد بحران شرق میانه حل وفصل گردد . بلکه برعکس خواهان آنست که این بحران ادامه پیداکند. مقابله داخلی شرق میانه به اسرائیل [illegible] میدهد که به پشتیبانی امریکا حملات خودرا بر رژیم های مترقی عربی در این ناحیه شدت بخشد و موج روز افزون وروبنده جنبش انقلابی عربی را برای همیشه متوقف سازد تا نشود که این جنبش، کشور های غیر عربی این ناحیه را در بر گیرد وباینصورت منافع ایالات متحده را در این حصه جهان ریشه کن سازد . . . .»

- اسرائیل در حقیقت حربه ایست در دست امپریالیزم:

کنفرانس کوچك سران کشورهای عربی در قاهره خاتمه یافت. در ختم کنفرانس اعلامیهٔ نشر ودر آن گفته می شود که : « ما تصمیم گرفته ایم سر زمینهای اشغالی رااز وجود اسرائیل [illegible] .اسرائیل ازطرف امریکا [illegible] شود .در حقیقت [illegible] به ایست در دست امپریالیزم امریکا و امریکا بکمك اسرائیل بحران شرق میانه را دامن می زند.کنفرانس امپریالیزم امریکا را بشدت محکوم نمود .

- سیاست امریکا باسیاست اسرائیل فرق ندارد:

جمال ناصر در مصاحبهٔ مطبوعاتی خود با نامه نگار روز نامهٔ لوموند گفته است که «سیاست امریکا با سیاست اسرائیل فرق ندارد . امریکا به اسرائیل اسلحه و طیاره ارسال میکند ودایما رژیم تل اویو را تقویه نموده و می نماید . امریکا از چندین سال قبل سیاستی را تعقیب میکند که هدف آن سقوط رژیم مصر است . . . .»

- پشتیبانی بیدریغ امریکا از تجاوزات اسرائیل، آنکشور را جسور تر ساخته است:

از آغاز سال جدید عیسوی افراطیون صهیونی به تحریکات خطرناك جنگی دست زده و دامنه تجاوزات خود را تا حوالی قاهره و اهداف غیر نظامی توسعه داده است.

قرار اطلاع خبرگذاریهای مختلف طیارات اسرائیل بتاریخ ۱۲ فبروری یك فابریکهٔ فولاد سازی مصر را در ابو زاعبل بمباران نمودند که در نتیجه آن ۸۰ نفر ازکارگران بقتل رسیدند و در همین حدود نفر شدیدا ا زخمی گردیدند . حکومت جمهوریت متحد عرب به مخبرین جراید اجازه داد تا از فابریکه دیدن نمایند . هزاران نفر در برابراجساد شهدا می گریستند . در میتنگ بزرگیکه در بیرون فابریکه تشکیل گردیده بود کارگران و مردم سوگند یاد کردند که انتقام خواهندگرفت.

پیشبینی کرده میتوانیم که اسرائیل در اثر پشتیبانی وکمك امریکا ودیگر دول امپریالیستی جنایات فجیع تر از این را مرتکب خواهد شد .

وزارت خارجه جمهوریت متحد عرب به تمام نمایندگان سیاسی خود در کشور های مختلف هدایت داده است تا معلومات مفصل در مورد بمباران فابریکه ذوب آهن ابوزاعبل توسط طیاران اسرائیل، ارائه دارند وتصریح کرده که مسؤول اصلی این بمباران ایالات متحده امریکاست که بیدریغ به اسرائیل کمك نظامی میکند واز شیوهٔ جانیانه مقامات جنگ طلب اسرائیل پشتیبانی مینماید.

- با اعراب علیه امپریالیزم نه با امپریالیزم علیه اعراب:

در قطعنامه ایکه از طرف حزب کمونیست اسرائیل انتشار یافته گفته می شود پالیسی خصمانه و جنگ طلب حکومت اسرائیل عرصه زندگی در اسرائیل فلج شده است بطوریکه می گذرد جنگ و تجاوز تشدید می یابد. اعراب جهت حفظ آزادی واستقلال خود می جنگند ، مگر اسرائیل بخاك وآزادی دیگران تجاوز میکند. اکنون اسرائیل به کانون جنگ تبدیل شده است . ما باشعار «با اعراب علیه امپریالیزم نه با امپریالیزم علیه اعراب » به مبارزه خود علیه حکومت جنگ طلب اسرائیل آغاز می نمائیم.

همچنان حزب کمونیست اسرائیل طی اعلامیه دیگری سیاست تجاوزکارانه اسرائیل را شدیدا مورد اعتراض قرار داده است. در اعلامیه گفته میشود: رهبران اسرائیل برای رسیدن بسیاست شوم وتجاوز کارانه خود جهت غارت کشور های عربی در پهلوی امریکا ایستاده است.

سیاست موجودهٔ اسرائیل حیثیت واعتبار اسرائیل را در جهان ازبین برده است. این سیاست بالا خره به تباهی ما منجر خواهد شد واین مردم اسرائیل است که صدمه خواهند دید نه آن دستهٔ ماجراجوی ونوکر امپریالیزم.

- «یانکی گورت را گم کن!»:

قرار اطلاع آژانس های معتبر محصلان تونس در برابر مسافرت وزیر خارجه امریکا به تونس تظاهرات بزرگی را براه انداختند . مظاهره چیان شعار میدادند «یانکی گورت را گم کن !» تظاهرات در مقابل سفارت امریکا ووزارت خارجه تونس صورت گرفت. تظاهرات محصلان تونس که بی بی سی آنرا بزرگترین تظاهرات محصلان خوانده وقتی شدت یافت که راجرز باوزیر خارجه و صدر اعظم تونس مشغول مذاکره بود. هدف تظاهرات مخالفت باسیاست امریکا در شرق میانه و پشتیبانی آن از اسرائیل بود .

* * *

- خشم روز افزون:

ماهیت توسعه طلبانه پالیسی اسرائیل اکنون کاملا روشن گردیده است. جنایات وحشیانه اخیراسرائیل نشان داد که آنکشور بوسیله لسان بمب ها وناپالم عدم قناعت خود را بر تطبیق تصامیم سازمان ملل متحد وتأمین صلح در شرق میانه ابراز میدارد.

پالیسی امپریالیستی تشویق محافل حاکمهٔ تل اویو در بین تمام مردم ترقیخواه کرهٔ ما تشویش ایجاد کرده است. مردم صلحدوست جهان اعلامیه تاس را که مبین اخطار قاطع به تجاوزکاران بیباك تل اویو میباشد مورد تایید قرار داده اند.

در اعلامیه تاس گفته میشود که مردم اتحاد شوروی اعمال وحشیانه تجاوز کارانه اسرائیل را جداً تقبیح مینمایند وهمبستگی خود را با خلق های عرب که در راه حقوق جایزخود می جنگند ابراز میدارند... درین اعلامیه اظهار می گردد: تا زمانیکه متجاوز اصول واهداف منشور ملل متحد وفیصله های این سازمان بین المللی را در بارهٔ امحای عواقب تجاوز اسرائیل واحیای مجدد صلح در شرق میانه زیر پا میکند، اتحاد شوروی کمك ضروری خود را بدول عربی ادامه خواهد داد تا بواسطه آن بتوانند امنیت ومنافع عادلانه شانرا حفظ کنند

اعلامیه کمیته جنگ دیدگان شوروی میگوید که اعمال اخیر اسرائیل در خاطره های مردم اعمال وحشیانه وضد انسانی ماشین جنگی هتلری را زنده میسازد. جنگ دیدگان شوروی همبستگی برادرانه خود را با خلقهای کشور های عربی که علیه تجاوز مسلحانه امپریالیستها در شرق میانه در نبرداند، برای آزادی واستقلال ملی ایشان ابراز میدارند.

- بودجه برای تجاوز:

چند روز قبل رئیس جمهوری ایالات متحده ریچارد نکسن مسوده بودجه فدرال را برای سال مالی ۱۹۷۱ که از تاریخ اول جولای شروع می گردد، به کانگرس تسلیم کرد ، مصارف نظامی به ۳۷ر۶۰۰ ملیون دالر بالغ می گردد. این بودجه در ماهیت وکرکتر خود بیشتر از بودجه های قبلی تجاوز کارانه تر است .

منجمله، یك مبلغ هنگفت ۳۱ [illegible] ملیون دالر درین بودجه برای تمام انواع کمك های نظامی بغرض حمایت از رژیم های ارتجاعی و ضد جنبش آزادیبخش ملی، علاوه بر مصارف ناشی از تعهدات براساس همکاری های نظامی، تخصیص داده شده است.

اکنون بیش از هر وقت دیگر دلایل بیشتر وجود دارد که این بودجه را بودجه ای برای تجاوز نامید.

به ارتباط اینموضوع باید گفت، طبق ارقامیکه از منابع نظامی امریکا بدست آمده نشان میدهد چهرهٔ ژاندارم بین المللی که توسط آن نظامهای فرسوده وکهنه را نگهداری میکند باین شرح است: در ویتنام جنوبی ۵۰۰ هزار عسکر؛ در کوریای جنوبی ۵۶ هزار، در تایلند ۴۸ هزار عسکر؛ در جزیره او کیناوا ۴۵ هزار، ودر دیگر نقاط جاپان ۴۰ هزار؛ در فلپاین ۳۰ هزار وبا ازدیاد چند کشور دیگر قوای امریکا در شرق دور به ۸۰۰ هزار عسکر میرسد. دراروپا به ۳۳۷ هزار ودر امریکای جنوبی به ۲۴ هزار عسکر میرسد. ژاندارم بین المللی در ۲۳ کشور قوای مسلح دارد وبا ۴۲ کشور قرار داد نظامی.

- آیا واقعا یك دوکتورین جدید است؟

از آوانیکه ریچارد نکسن پا به قصر سفید گذاشته کوشیده است دوکتورینی را فورمولبندی نماید که آنرا از خود بنامد. در ماه های اول ریاست جمهوری خویش او «دوکتورین گوام» را بوجود آورد که قرار بود «پالیسی جدید ایالات متحده برای آسیا» (یا اینکه علیه آسیا) را توضیح نماید.

نکسن در آخرین پیام خود (۱۸ فبروری) به کانگرس امریکا کوشید که «دوکتورین گوام» را به مناطق دیگر جهان توسعه بخشد که اکنون بحیث «دوکتورین نکسن» شناخته شده است این «دوکتورین» صراحتا منظور ایالات متحده رابرای نیل به اهداف نظامی وسیاسی آن بااستعمال ملل دیگر اعلام میدارد.

در واقعیت امر این «دوکتورین» چیز نوی را ارائه نمی نماید ووظایف اساسی واهداف پالیسی خارجی ایالات متحده امریکا بهمان وضع باقی میماند، همان پالیسی ایکه امپریالیزم ایالات متحده از پایان جنگ جهانی دوم تاکنون تعقیب مینماید. منجمله نکسن پالیسی اسلاف خود را وپالیسی حمایت بی قیدو شرط خود را از اعمال تجاوز کارانه وتحریك آمیز اسرائیل در شرق میانه وقصد خود را برای ارسال بی وقفه تجهیزات نظامی بشمول آخرین طیارات ما فوق سرعت صوت فانتوم وسکای هاکس وغیره تایید کرد.

همچنان نکسن پالیسی «ویتنامی ساختن» یعنی ادامهٔ جنگ تجاوزکارانه خود علیه مردم ویتنام، در حالیکه از فعالیت عساکر رژیم سایگون بحیث علوفه دهن توپ به حمایت قوای هوایی وبحری ایالات متحده استفاده بیشتر بعمل آید وسبوتاژ هرگونه مذاکرات صلح را تایید کرد. بعبارت دیگر او هنوز هدف خود راپیروزی نظامی قرار داده است. درین پالیسی هیچ چیز جدیدی وجود ندارد. لیندن جانسن برای عین هدف اغفال کننده تمام تلاش های خود رابخرج داده بود.

عکس العمل ها ییکه در برابر سیاست امریکا درشرق میانه وجنوب شرق آسیا نشان داده می شود روز افزون است .

- از سال ۱۹۶۱ تاحال بیش از ششصد هزار نفر ویتنامی را بقتل رسانیدند:

قوماندانی نظامی امریکادرسیگون اعلام نمود که از سال ۱۹۶۱ تاحال بیش ازششصد هزار ویتنامی توسط عساکر امریکایی بقتل رسیده اند. قوماندانی نظامی امریکا این جنایت بزرگ را پیروزی خود می داند.

در همین نزدیکیها محصلان جاپانی در برابر جنایات امپریالیزم امریکا در ویتنام بمقابل اداره اطلاعات امریکا در توکیو مظاهرهٔ بزرگی را سازمان داده بودند .

محصلان بیرق امریکا و عکس های نکسن را آتش زدند وبجای بیرق امریکا برچم جبهه آزادیبخش ملی ویتنام جنوبی رابه اهتزاز درآوردند.

- افشای یك قتل عام دیگر توسط عساکر امریکایی در ویتنام:

دستگاه تلویزیون (ام . بی . سی) امریکا گزارش یك قتل عام دیگری را توسط عساکر امریکائی درویتنام انتشار داد . در گذارش گفته میشود که در همان روز ها ودر همان منطقه های لای عساکر امریکایی یکعده از افراد غیر نظامی را قتل عام نمودند. اطفالی را که به استقبال عساکر امریکایی می دویدند به آتش ماشیندار بستند و بداخل خانه ها بم پرتاب نمودند که در اثر آن ۹۰ نفر قتل عام شدند . این چندمین قتل عامی است که توسط خود امریکائیها افشا می گردد و یقین کامل داریم که ده ها قتل عام دیگر صورت گرفته و در آینده افشاء خواهد شد .

- امریکا مرتکب اعمال غیرانسانی وجنایات بزرگ در ویتنام میگردد:

هفت نفر از طرفداران صلح و مخالف با جنگ ویتنام در هفته گذشته در شیکاگو تحت محاکمه قرار گرفتند. علت محاکمهٔ آنها طرفداری از صلح ومخالفت با جنگ ویتنام می باشد. در برون محکمه بطرفداری از متهمین یکعده زیادی از طرفداران صلح دست بمظاهره زدند. در واشنگتن ولاس انجلس نیز بطرفداری آنها مظاهرات مشابه صورت گرفت.

در حالیکه مخالفین جنگ ویتنام در امریکا محاکمه میشوند، گروهی از دانشمندان فرانسوی بعد ازتحقیق زیاد وارائه اسناد ومدارك اعلان نمودند: قوای هوایی وزمینی امریکا در جنگ ویتنام از سلاح کیمیاوی خطرناك استفاده میکنند که در اثر آن تا اکنون هزاران انسان اززندگی ساقط شده اند، جنگلات و آبادی ها ویران گردیده است. تا اکنون ۵۰ هزار تن بمب بالای مردم فرو ریخته شده است، ۱۵ هزار کیلو متر مربع جنگل نابود شده است. دانشمندان فرانسوی بنام انسانیت وبشردوستی وصلح از تمام مردمان جهان تقاضا میکنند تا علیه این اعمال غیرانسانی امریکا وبنام خلق که مورد تجاوز قرار گرفته اند، دفاع نمایند واعتراض کنند، امریکا را ازجنایاتیکه درویتنام روا میدارد باز دارند.

همچنان کمیته بررسی جنگ ویتنام در امریکا بعد ازبدست آوردن مدارك واسناد زیاد اعلان نمود که امریکا در جنگهای ویتنام از سلاح کیمیاوی استفاده میکند که عواقب هولناك را بوجود آورده است.

گزارش مختصری که دربالا پیرامون حوادث اخیر ارائه گردید به تنهائی برای اثبات مسؤولیت و محکومیت امپریالیزم امریکا در ادامهٔ تجاوز و جنگ و تشدید بحران کافی است وهمین به تنهائی خودگواه بر حقانیت مبارزات ما ضد امپریالیزم وصهیونیزم میباشد. اینکه هیأت حاکمه افغانستان، رفقای مبارز وطنپرست ما را «بجرم» مبارزه علیه امپریالیزم امریکا در زندان افگنده است وبزندانی بودن ایشان کما کان پافشاری مینماید، آیا بمعنی هوا خواهی از امپریالیزم امریکا نیست ؟ قضاوت را درین زمینه بهوطنان خود می گذاریم !

(بقیه ص اول)

بانک انکشاف زراعتی...

سهیم ساختن سرمایه های خصوصی اعم از داخلی و خارجی در موسسه ای چون بانك زراعتی هیچ توجیه دیگری نمیتواند داشته باشد بجز اینکه هیأت حاکمه کشور در نظر دارد از یکسو موقف وموضع ملاکین فئودال را در جامعه نه تنها باین صفت بلکه بشکل تا حدودی تغییر یافته آن «بورژوا وکمپرادور» ریزه شده مستحکم گرداند وسرمایه های غارتگر انحصارات امپریالیستی رادر شؤون اقتصادی کشور رسوخ دهد. میتوان تصور کرد هنگامیکه دراداره وتنظیم فعالیتهای بانك سهمداران نقش وسهم مستقیم داشته باشند طبیعی است که بیش از پیش فعالیت های آن در جهت تأمین سود های بزرگتر وبیشتر برای مالکین بزرگ ارضی میچرخد .چنانکه برطبق ماده چهاردهم اساسنامه بانك : «مالکین اسهام ده هزار افغانی ویا اضافه ازآن بجلسات مجمع عمومی اشتراك ورزیده میتوانند .» هرسهم ده هزار افغانی ازیك رای نمایندگی میکند». معلوم است آنها ییکه سهم بیشتر خریداری مینمایند در تعیین پالیسی ودراداره امور بانك نقش و سهم بیشتر میتوانند داشته باشند .

اینکه تأسیس بانك انکشاف زراعتی به حیث یکشرکت سهامی بمشوره مشاورین غربی صورت گرفته است ودر واقع اداره آن از طرف «متخصصین» کشور های غربی بعمل خواهد آمد شکی وجود ندارد. این مساله رامیتوان بوضاحت درقسمتی ازماده بیست و سوم اساسنامه بانك مشاهده کرد. منجمله درین مادهچنین تذکارگردیده است: «پلان عملیات پروژه بانك زراعتی که توسط حکومت افغانستان ..وبانك جهانی بتاریخ ۲۸- اگست ۱۹۶۹ بامضا رسیده چهار عضو ذیل گروپ مشاورین بانك بحیث اعضای هیأت عامل توسط شورای عالی بانك معرفی و تعیین می گردند:

متخصص قرضه بحیث جنرال منیجر (درعین حال عضو شورای عالی بانك)

متخصص اقتصاد زراعتی بحیث منیجر کریدت

متخصص محاسبه بحیث منیجر محاسبه

متخصص تهیه بحیث منیجر تهیه ».

توجه بفرمایید ! «گروپ مشاورین بانك بحیث اعضای هیات عامل » که مسلما ازطرف بانك جهانی و یا مؤسسات دیگر مشابه ازکشورهای غربی معرفی خواهند گردید، آیا درینصورت باداشتن پست های حساس تمام فعالیت های بانك را عملا تحت نظرو کنترول خویشتن نخواهند داشت ؟

دراساسنامه بانك گفته میشود: «تامین سرمایه از منابع داخلی وخارجی غرض استفاده در امور مربوطهٔ بانك ذریعهٔ :

الف- نشر اسناد سهم

ب- نشر اسناد قرضه به تصمیم شورای عالی

ج- فروش یا تنزیل اسناد بمؤسسات مالی ... »

معلوم است که ازطرق سه گانه فوق ازکدام منابع خارجی سرمایه تأمین شده میتواند ! طبیعی است که ازانحصارات امپریالیستی. بدینوسیله سرمایه های غارتگر امپریالیستی منجمله ازطریق این بانك دراقتصاد کشور نفوذ مینماید .

مقامات حاکمه کشور هرتوجیهی که برین تصمیم خود و تصامیم دیگر مشابه این داشته باشد ، هدف آن معلوم است که از یکسو بخش عامه اقتصاد را تضعیف وبدنام می سازند واز سوی دیگر زمینه را برای نفوذ ورسوخ سرمایه های خصوصی اعم ازداخلی وخارجی در تمام شؤون اقتصادی کشور ، با اعطای امتیازات بزرگ از حساب مردم ، فراهم می آورند و این در نقطه مقابل منافع خلق افغانستان قرار دارد .

ادعا می گردد که تأسیس بانك «انکشاف زراعتی» به حیث یك مؤسسهٔ سهامی در امر انکشاف زراعت وبهبود حاصلات زراعتی مؤثر است ونقش عمده دارد ، چنانکه در مادهٔ دوم اساسنامه این بانك گفته میشود که «هدف بانك توسعه ، انکشاف وبهبود زراعت در سرا سر افغانستان می باشد » .ولی حقایق مؤید آنست که چنین اقدامات سطحی وفریبنده درامر رشد اقتصادی افغانستان ومنجمله رشد تولید زراعتی نتوانسته است ونمی تواند نقش عمده ومؤثر ایفاء کند و بخصوص به حال توده های عظیم و زحمتکش خلق افغانستان مفید واقع گردد . دهقانان که مؤلدین واقعی محصولات زراعتی کشور اند ودر سخت ترین ودر تحت جابرانه ترین شرایط بکار پر مشقت زراعت اشتغال دارند ، هنگامیکه سهم فوق العاده ناچیز از محصول کار خویش دریافت دارند ، چگونه می- توانند درامر بهبود و رشد زراعتی کشور علاقمند گردند . کرید تنها ومساعدت های بانك «انکشاف زراعتی » طبق نوشته های روز نامه های حکومتی به «ملاکین محترم» نمی تواند انگیزه برای تشویق و علاقمند ساختن دهقانان بی بضاعت وزحمت کش کشور گردد ، باوصف اینکه در فقرهٔ دوم مادهٔ سوم اساس- نامهٔ بانك :«اعطای قرضه به زارعین، گروپهای زارعین . انجمن های کوپراتیف و سایر تشبثات زراعتی» از اهداف بانك مزبور شمرده شده است ، ولی باید توجه داشت که کلمهٔ زارعین بغلط بجای همین «مالکین محترم» استعمال گردیده است. چگونه ممکن است که زارعین و یا دهقانان بی زمین و کم زمین و بکدام تضمین قرضه حاصل نمایند ؟

حقیقت سر سخت اینست : تا وقتیکه دهقانان کشور مستقیماً از حاصل کار توانفرساودسترنج خویش متمتع نگردند ، نمیتوان به بهبود وضع زندگانی دهقانان وبه انکشاف، بهبود ورشد تولیدات زراعتی افغانستان پرداخت واین امر در صورتی ممکن است که اصلاحات دموکراتیك ارضی بر پایهٔ جنبش دهقانی به نفع دهقانان واشتراك آنان صورت گیرد .